

Titel: BREV TIL: Hans Jørgen Uldall FRA: Louis Hjelmslev (1952-12-15)

Citation: "BREV TIL: Hans Jørgen Uldall FRA: Louis Hjelmslev (1952-12-15)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_034-shoot-workidacc-1992_0005_034_Uldall_1210/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Dr. LOUIS HJELMSLEV
Professor v. Københavns Universitet
ØRETSFAGVEJ 40
CHARLOTTELEND

15/12 52

Kære Uldall,

Tak for dine breve, som jeg har været glad for at faa, og undskyld at jeg ikke har kunnet skrive hurtigere: grundene hertil er faktisk mange: jeg var hélt udkørt efter min amerikarejse, jeg maa være lykkelig for at jeg befandt mig godt derovre, men da jeg kom hjem kom reaktionen i form af den modtagelighed for infektion, som følger med overanstrengelse: jeg fik en meget ubehagelig recurrerende feber, som man frygtede var den i Danmark paa den tid grasserende børnelammelse (jeg havde ogsaa de obligate smerter i nakken etc.), men som dog diagnosticeredes som en art influenza. Efteraaret har været haardt for mig, ikke mindst i betragtning af de bunker af ting der ventede paa mig ved min hjemkomst. Jeg sukker efter juleferien, som for mig tillige skal være sommerferien, men sikkerlig ikke bliver det, saasom januar vil være opfyldt af eksaminer og andet halløj.

Jeg kan godt sætte mig ind i, at du maa være blevet utaalmodig. Korrekturen af Outline I fik jeg først en gang i november maaned (i slutningen af maaned, da-toen har jeg ikke orket at notere, saavidt jeg i øjeblikket kan se); havde jeg været i form, havde jeg naturligvis reklameret den fra Hoder.

Nu skriver jeg disse linier i anledning af dit brev af 12/12, som paa mig virker som et ultimatum. Du skriver at jeg skal svare "med det samme": ergo venter jeg ikke. Brevet kom imorges; jeg forsøgte forgæves idag at komme i telefonisk forbindelse med Diderichsen. Iaften var jeg til fakultetsmøde og rakte under mødet dit brev over til Diderichsen med paaskrift: "Hvad er dog dette?", men jeg blev af flere grunde (bl.a. nødvendigheden af at undgaa et sammenstød med Hammerich) nødt til at gaa, da man var naet til punkt "Eventuelt", ogsaa fordi jeg herhjemme skulde forberede fire møder der finder sted imorgen.

Imorgen (tirsdag) bliver ganske overordentlig travlt for mig, og jeg kan ikke garantere at jeg naar at faa fat i Diderichsen (som ikke svarede mig under ~~besødet~~ i aften, ~~undtagen~~ med sit drengeagtige smil). Onsdag og torsdag faar jeg imidlertid tid til at tage hele sagen op. Jeg skriver nu for at sige dig følgende: Jeg har intetsomhelst hørt om nogen diskussion af glossematisk algebra i København i februar (eller paa noget andet tidspunkt). Hele sagen om Outline I og Outline II maa tages op i sammenhæng, og jeg skal forsøge at gøre det om et par dage (jeg skal i hvert fald lade høre fra mig), og i hvert fald i julen. Det kan ikke nytte at du kommer og sætter mig kniven paa struben af hensyn til et eller andet kaad~~t~~ indfald af Paul Diderichsen, som jeg intet kender til. Lad Outline blive en sag mellem dig og mig, i hvert fald indtil du om faa dage har hørt fra mig. Det beder jeg indstændigt om. Jeg giver fanden i Diderichsens kongresser; sagen i sig selv (dit og mit arbejde) er god nok, og langt vigtigere. Hvis du, af hensyn til dig selv, lægger vægt paa at faa det nu i korrektur foreliggende, trykt og udsendt snarest, saa vil jeg forstaa det. Hensyn til P.D.'s altid forfjamskede arrangementer finder jeg underordnet indtil det ligegyldige. Jeg vilde helst af alt have, for ^{sagens} ~~sagens~~ skyld, om vi i løbet af januar, kunde gennemdrøfte teoretiske og praktiske spørgemaal skriftligt, uden indblanding af externe bihensyn.

F. Jensen

Der er meget, jeg gerne vilde snakke med dig om i denne sag, nu, som tidligere, indenfor rammerne af det storartede samarbejde jeg har haft med dig siden 1933. Men nu er klokken tre om natten, og lige i øjeblikket faar det blive ved dette. Du kunde ikke ans, at du rante mig med din ultimatumskrivelse paa et saadant tidspunkt. Men giv mig altsaa endnu et par øgens henstand.

Din hengivne

Louis

Tillykke med Bloomington — jeg snakker ogsaa om dette.